

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23.03.2017 v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedy Ondřeje Vítů a soudců Vladimíry Hájkové a Romana Bárty v trestní věci obžalovaných **1) Evy Stojkové, nar. 27.7.1972/1637** v Prachaticích, trvale bytem Velké náměstí 3, Prachatice, t.č. bytem Novohradská 1604, České Budějovice, pro krádež podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, **2) Jesiky Schönfelderové, nar. 28.11.1994/4184** v Brně, trvale bytem Krumlovská 39, Prachatice, t.č. bytem Novohradská 1604, České Budějovice, pro krádež podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, o odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Českých Budějovicích do rozsudku Okresního soudu v Českých Budějovicích z 27.10.2016, č.j. 3 T 73/2016-190, **t a k t o :**

I.

Podle § 258 odst. 1, písm. d), odst. 2 tr. řádu se k odvolání státního zástupce napadený rozsudek částečně zrušuje, a to ve výrocích o trestech uložených obžalovaným Evě Stojkové a Jesice Schönfelderové.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že při nezměněných výrocích o vině se odsuzují

obžalovaná Eva Stojková

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **1 (jednoho) roku**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku zařazuje do věznice **s ostrahou**,

obžalovaná Jesika Schönfelderová

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) měsíců**, pro jehož výkon se podle § 56 odst. 2, písm. c) tr. zákoníku zařazuje do věznice **s ostrahou**.

III.

Jinak zůstal napadený rozsudek nedotčen.

O d ů v o d ň ě n í :

Napadeným rozsudkem bylo rozhodováno o obžalovaných Evě Stojkové, Jesice Schönfelderové a Vojtěchu Biharym. Všichni tři byli uznáni vinnými krádežním jednáním spočívající v tom, že se pod lživou záminkou pomoci se zdravotními problémy a pod nepravdivými jmény vetřeli do bytu invalidní poškozené Štěpánky Skořepové, odkud jí odcizili finanční hotovost, šperky a pánskou bundu vše v hodnotě 35.700,- Kč, přičemž obžalovaná Stojková si takto počínala přesto, že pro krádeže byla v minulosti ve výkonu trestu, který v listopadu 2013 vykonala.

Obžalované Stojkové byl za zmíněné jednání uložen trest odnětí svobody v trvání 30 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu v délce 40 měsíců za současného vyslovení dohledu probačního úředníka. Obžalované Jesice Schönfelderové byl uložen trest odnětí svobody v délce 2 let podmíněně odložený na zkušební dobu v trvání 40 měsíců za vyslovení dohledu probačního úředníka.

Všem třem obžalovaným byla uložena povinnost zaplatit poškozené 30.000,- Kč a se zbytkem uplatněného a soudem nepřiznaného nároku byla poškozená odkázána na civilní řízení.

Rozsudek v části týkající se obžalovaného Biharyho nabyl právní moci, neboť proti němu nebylo podáno odvolání žádnou oprávněnou osobou.

V části týkající se obžalovaných Stojkové a Schönfelderové však odvolání podal státní zástupce. Odvolání směřoval do výroku o trestech, které označil za nepřiměřeně mírné. Poukázal na to, že obžalovaná Stojková byla v minulosti osmkrát trestně postižena pro majetkovou delikvenci, a to i nepodmíněnými tresty, když poslední vykonala v listopadu 2013 ve věznici s ostrahou. Vyzdvihl, že stávající řízení nemělo na obžalovanou Stojkovou žádný dopad, neboť je znovu stíhána pro obdobné jednání, jehož se měla dopustit v listopadu 2016. K tomuto státní zástupce ve veřejném zasedání doložil obžalobu napadlou k Okresnímu soudu v Českých Budějovicích sp.zn. Zt 720/2016. Z této obžaloby se podává, že obžalovaná se ke krádežnímu jednání doznala.

K obžalované Schönfelderové odvolatel poukázal na to, že v minulosti byla šestkrát trestně stíhána pro majetkovou delikvenci, byly jí ukládány i nepodmíněné tresty a nyní projednávané trestné činnosti se dopustila ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, z něhož jí zbývá vykonat ještě dva roky vězení.

Odvolatel navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výrocích o trestech uložených obžalovaným Stojkové a Schönfelderové a obžalované Stojkové uložil nepodmíněný trest odnětí svobody kolem dvojnásobku spodní hranice zákonných mezí se zařazením do věznice s ostrahou, a obžalované Schönfelderové trest odnětí svobody nepodmíněně v polovině zákonného rozpětí se zařazením do věznice s ostrahou.

Podle § 254 odst. 1 tr. řádu, *nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolací soud odvolání podle § 253 tr. řádu, přezkoumá zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo podáno odvolání, i správnost postupu řízení, které jim předcházelo,*

a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo podáno odvolání. Podle § 254 odst. 2 tr. řádu, mají-li však vytýkané vady svůj původ v jiném výroku než v tom, proti němuž bylo podáno odvolání, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu mohla podat odvolání. Podle § 254 odst. 3 tr. řádu, jestliže oprávněná osoba podá odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům podáno odvolání. Podle § 254 odst. 4 tr. řádu byla-li odvoláním napadena část rozsudku týkající se jen některé z více osob, o nichž bylo rozhodnuto tímž rozsudkem, přezkoumá odvolací soud uvedeným způsobem jen tu část rozsudku a předcházejícího řízení, která se týká této osoby.

Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud prvostupňový rozsudek v napadeném rozsahu včetně řízení, které rozsudku v napadené části předcházelo, a dospěl k závěru, že odvolání je důvodné.

Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, které by vedly k tomu, že napadený rozsudek by nemohl obstát a musel by být bez dalšího zrušen. Okresní soud konal řádně a při zachování veškerých zákonných lhůt hlavní líčení, v němž obžalovaným poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným jim za vinu, k důkazům o nich a i v ostatních směrech plně šetřil jejich práva. Soud I. stupně provedl rovněž procesně řádným způsobem veškeré důkazy nutné ke zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, provedené důkazy logicky vyhodnotil a správná skutková zjištění též náležitě právně kvalifikoval.

Pochybení však odvolací soud shledal ve výrocích o trestech uložených obžalovaným Stojkové a Schönfelderové. V tomto směru se krajský soud plně ztotožňuje s argumentací odvolatele, která důvodně poukazuje na trestní minulost obou obžalovaných a zdůrazňuje i skutečnost, že obžalovaná Schönfelderová se nyní stíhané trestné činnosti dopustila ve zkušební době podmíněného propuštění z nepodmíněného trestu, kdy měla zvláště důsledně dbát na to, aby se vyvarovala jakéhokoli protiprávního jednání, natož pak trestné činnosti. Ke společenské škodlivosti jednání obžalovaných je také vzít v potaz, že jejich jednání je velmi zbabělé a zavrženíhodné, neboť si vyhlédly oslabenou a osudem těžce zkoušenou invalidní osobu, k níž se vetřely právě pod záminkou ulehčit jí v jejich zdravotních obtížích. Toto hanebné počínání pak obžalované prohloubily i tím, že se poškozené představily od počátku nepravými jmény a jejich jednání tak nelze interpretovat jinak, než že šlo o předem připravenou a dobře naplánovanou aktivitu. Při zohlednění argumentu odvolatele i shora zmíněné charakteristiky jejich jednání, dospěl odvolací soud k závěru, že k nápravě obžalovaných, resp. spíše k eliminaci jejich dalšího protiprávního jednání, nezbyvá než sáhnout k již nepodmíněným trestům.

Na zmíněném nemůže změnit nic ani snaha obžalované Schönfelderové, která ve veřejném zasedání k výzvě soudu předložila poštovní poukázku o náhradě škody poškozené. Nelze si totiž nevšimnout, že tato částka je zcela bagatelní ve vztahu k výši způsobené škody, a že obžalovaná Schönfelderová k úhradě přistoupila teprve až tři dny před konáním hlavního líčení. Argumentace o nedostatku finančních prostředků obžalovaných obstát nemůže, neboť ze stíhané trestné činnosti měli obžalovaní profit v řádu 30.000,- Kč.

Za této situace odvolací soud napadený rozsudek částečně zrušil, a to ve výrocích o trestech uložených obžalovaným Stojkové a Schönfelderové. Stalo se tak podle § 258 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. řádu, neboť postupem prvostupňového soudu byl porušen trestní zákoník, když podmínky k ukládání podmíněného trestu odnětí svobody vůbec nebyly dány.

Krajský soud pak znovu rozhodl o trestech. Obžalované Stojkové soud vyměřil v souladu s návrhem odvolatele trest při dvojnásobku spodní hranice odnětí svobody, tedy jednorozční trest, pro jehož výkon obžalovanou zařadil podle pravidelného ustanovení § 56 odst. 2 písm. c tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

Obžalované Schönfelderové navrhoval státní zástupce uložení trestu při polovině zákonného rozpětí, tedy rovněž ročního trestu odnětí svobody. Odvolací soud však zohlednil, že tato obžalovaná přece jen přistoupila (byť k mizivé) náhradě škody, navíc lze s pravděpodobností hraničící s jistotou předpokládat, že této obžalované bude nařízen zbytek nepodmíněného trestu odnětí svobody, z jehož výkonu byla podmíněně propuštěna. Tento zbytek činí 727 dnů, což odpovídá 2 rokům vězení. Při těchto okolnostech dospěl soud k závěru, že obžalované Schönfelderové postačuje uložit trest pouze při čtvrtině zákonného rozpětí. Pro výkon tohoto trestu obžalovanou soud zařadil podle pravidelného ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou.

V ostatních výrocích zůstal napadený rozsudek nedotčen (část týkající se obžalovaného Biharyho, výrok o vině obou obžalovaných a výroky o náhradě škody).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

- a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až

1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda jej podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 23.3.2017

Ondřej Vítů, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Květa Zdrhová